

FII SIGUR PE DUMNEZEU

Pentru predica din dimineața aceasta, am ales textul din **1 Împărați 17.1-16**:

„Ilie Tișbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sunt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu!”

Și Cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie, cu aceste vorbe:

„Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit și ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este în fața Iordanului.

Vei bea apă din râu, și am poruncit corbilor să te hrănească acolo.”

El a plecat și a făcut după Cuvântul Domnului. S-a dus și s-a așezat lângă pârâul Cherit, care este în fața Iordanului.

Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața și pâine și carne seara, și bea apă din pârâu.

Dar după câtăva vreme pârâul a secat, căci nu căzuse ploaie în țară.

Atunci Cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Scoală-te, du-te la Sarepta care ține de Sidon, și rămâi acolo. Iată că am poruncit acolo unei femei să te hrănească.”

Ilie s-a sculat, și s-a dus la Sarepta. Când a ajuns la poarta cetății, acolo era o femeie văduvă care strângea lemne. El a chemat-o, și a zis: „Du-te de adu-mi te rog, puțină apă într-un vas, ca să beau.”

Pe când se ducea ea să-i aducă, a chemat-o din nou, și a zis: „Adu-mi te rog, și o bucată de pâine în mâna ta.”

Și ea a răspuns: „Viu este Domnul, Dumnezeul tău, că n-am decât un pumn de făină într-o oală și puțin untdelemn într-un ulcior. Și iată, strâng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru fiul meu: vom mânca și apoi vom muri.”

Ilie a zis: „Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai pregătește-mi

Întâi mie cu untdelemnul și făina aceea o mică turtă, și adu-mi-o; pe urmă să faci și pentru tine și pentru fiul tău.

Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împutina, până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului.”

Ea s-a dus, și a făcut după cuvântul lui Ilie. Și multă vreme a avut ce să mănânce, ea și familia ei și Ilie.

Făina din oală n-a scăzut, și untdelemnul din ulcior nu s-a împutinat, după cuvântul pe care-l rostise Domnul prin Ilie.” Amin.

Din textul acesta, am ales tema: **„Fii sigur pe Dumnezeu”.**

Să ne rugăm.

Doamne, binecuvântează Cuvântul Tău care va fi vestit. Fă ca Duhul Sfânt să ia în stăpânire gândurile noastre și să ne pregătească pentru cercetarea Lui, căci aceasta este rugăciunea noastră. Noi nu am venit la casa Domnului ca să fim văzuți de oameni, sau ca să-i vedem noi pe ei, ci venim ca să învățăm voia Ta și ca să cunoaștem Ființa Ta, căile Tale, planul Tău, astfel încât să fim în stare să întâmpinăm problemele vieții cu o siguranță deplină, și să fim sigur pe Dumnezeu. Îngăduie aceasta, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Probabil că atunci a fost o dimineață îngrozitoare: era cald și mult praf. Oamenii mureau de foame pe străzi, iar pământul era atât de fierbinte încât parcă era gata să se aprindă.

Toată această situație era urmarea păcatelor și a căderii morale a oamenilor din acel timp.

În timpul acela, domnea peste Israel împăratul Ahab. El a fost cel mai rău împărat pe care l-a avut Israel. Nici un împărat nu a fost atât de rău ca Ahab. El era un om învățat, care știa ce este binele, dar cu toate acestea, făcea ceea ce nu-i plăcea Domnului. El avea o oștire mare, iar în jurul lui erau o mulțime de oameni bogați. Dar nimeni nu poate să facă multă vreme ceea ce nu-l place Domnului și să-i meargă bine.

În ce privește căsătoria lui Ahab, în loc să ia o fată din poporul său, el s-a căsătorit

cu o fată păcătoasă, cu una care slujea idolilor.

Da, el s-a căsătorit cu Izabela, o femeie necredincioasă.

Nici un copil al lui Dumnezeu nu ar trebui să se căsătorească cu o necredincioasă, sub nici un motiv! Dar Ahab a făcut acest lucru rău.

Fără îndoială, Izabela era foarte frumoasă. Ahab a privit-o și a căzut în cursă; el n-a mai fost atent la ceea ce era ea cu adevărat. Mulți oameni fac până azi aceeași greșeală.

Izabela a adus în popor închinarea la idoli. Poporul, preoții și învățătorii evrei, au căzut pradă acestui curent fals.

Este un tablou pentru țara noastră din timpul acesta. Noi am cedat în fața cerințelor modei timpului.

Fără îndoială, preoții se gândeau că totul este în ordine dacă guvernul țării lor era pentru acest lucru. Dar pe mine nu mă interesează ce acceptă sau ce nu acceptă ei! Eu sunt interesat de ceea ce acceptă Dumnezeu.

Oamenii însă, sunt de părere că totul este în ordine dacă participă la distracțiile lor.

Poate că unii ar vrea să repet ceea ce am de spus, adică, să explic de ce am afirmat că acest tablou este valabil pentru timpul nostru.

Desigur, oamenii nu sunt de acord cu această părere și nu admit că sunt închinători la idoli. Dar adevărul este că noi suntem închinători la idoli, iar guvernul nostru sprijină această închinare.

Oamenii de astăzi au diferiți idoli. Astfel: unii respectă filmul ca idol; alții iubesc și slujesc banilor, făcând din ei idolul lor; alții au ca idol televizorul, etc.

Adevărul este că tot ceea ce iubiți mai mult decât pe Dumnezeu este un idol, indiferent cine sau ce este acesta.

Satana, vrășmașul nostru, este atât de viclean încât uneori pune între noi și Dumnezeu chiar biserica.

Poate că biserica voastră are o clădire mare; poate că este o denominațiune prosperă, o adunare mare de oameni, dar să n-o lăsați să intre în inima voastră în

locul lui Dumnezeu!

Israelul știa că nu mai era atât de duhovnicesc cum fusese sub domnia altor împărați, dar se gândeau că prin faptul că sunt o națiune religioasă, totul este în ordine.

Noi am ajuns în aceeași situație astăzi. Cu două luni în urmă, unul dintre prietenii mei mi-a spus (după ce am spus acest lucru):

„Frate Branham, eu cred că ai dreptate în tot ceea ce susții. Tu strigi mereu împotriva păcatului și spui că Dumnezeu va pedepsi cu asprime această națiune!”

„El trebuie să facă aceasta,” am răspuns eu, „ca să arate că este drept.”

„Frate Branham,” a continuat el, „tu ai spus că această națiune a fost întemeiată pe Biblie. Strămoșii noștri au venit aici și Dumnezeu le-a dat această moștenire. Înseamnă că noi suntem o națiune religioasă.”

„Este adevărat,” am răspuns eu. „Și eu iubesc națiunea voastră, dar fratele meu, privește Israelul. El era poporul ales de Dumnezeu. Domnul le-a trimis tot timpul profeți și oameni mari, dar El nu poate să suporte păcatul. Acesta este motivul pentru care i-a lăsat să secere ceea ce au semănat. Și dacă El a avut grijă ca Israelul să secere ce a semănat, Se va îngriji și de noi să culegem ceea ce am semănat. El nu face nici o deosebire între oameni! Noi am ajuns într-un punct periculos, prin faptul că ne-am pus la odihnă gândindu-ne la ceea ce au făcut strămoșii noștri, marii întemeietori ai bisericii noastre, la marile jertfe pe care I le-au adus ei lui Dumnezeu. Noi îi apreciem foarte mult pentru tot ceea ce au făcut, pentru că ei au fost în ordine, dar noi nu putem primi mântuirea pe baza a ceea ce au făcut ei, deoarece mântuirea este personală. Ea se bazează pe relația dintre individ și Dumnezeu. Noi nu vom putea răspunde înaintea lui Dumnezeu împreună cu națiunea sau cu biserica noastră, ci fiecare individual.”

În națiunea noastră, chiar și oamenilor duhovnicești le lipsește ceva. Pe mine m-a frământat mult această problemă și am ajuns la concluzia că necazul constă în faptul că oamenii pun prea mult preț pe lucrurile materiale trecătoare.

Ei umblă încoace și încolo, rugându-se:

„Doamne, dă-mi mie lucrul acela din cutare loc.” „Doamne, dă-mi aceasta, sau cealaltă...”

Vedeți? Oamenii imită ceva. Dar lucrurile materiale mari, nu sunt întotdeauna după voia lui Dumnezeu, care lasă să cadă ploaia și peste cei buni și peste cei răi deopotrivă.

Lumea de astăzi nu are nevoie de o imitație a credinței, nici de o amăgire personală, chiar dacă este numită în termeni teologici.

Uneori credința realizează minuni mari și cu toate acestea nu vine dintr-o inimă duhovnicească!

Astfel, Domnul Isus a spus: „Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am scos noi draci în Numele Tău? N-am proorocit noi în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”

Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea.” (Matei 7. 22 - 23).

Ce este fărădelegea? Un lucru despre care știți cum trebuie să fie făcut corect și cu toate acestea nu-l faceți!

Acestora, El le va spune: „Nu vă cunosc!”

Noi trăim în timpul acela.

Noi nu avem nevoie de multe lucruri materiale. Pe acelea le avem deja. Noi nu avem nevoie de o biserică mai mare, nici de o adunare mai mare. Nu avem nevoie de mai multe programe transmise la radio sau televiziune. Din aceste lucruri nu ne trebuie mai mult!

Astăzi este important să fim duhovnicești! Noi avem nevoie de oameni care se smeresc înaintea lui Dumnezeu; care atunci când nu mai au ce mânca și când nu mai au nici un ban, se roagă până când Duhul din ei este mulțumit cu bunătatea lui Dumnezeu, iar în inima lor are loc o trezire prin care toate concepțiile lor vechi și starea lor se schimbă.

Poate că mulți dintre voi nu aveți nici o pereche de încălțăminte, dar chiar dacă sunteți îmbrăcați în zdrențe, ceva din inima voastră îi cântă laudă lui Dumnezeu.

Fraților, eu prefer acest lucru mai mult decât toți banii din lume!

Nu se poate spune că lucrurile materiale sunt întotdeauna un semn al

binecuvântării lui Dumnezeu.

David spunea că celor răi le merge bine, dar Dumnezeu l-a atenționat cu privire la sfârșitul lor. (Psalmul 73.12+17).

Indiferent cât de bună este îmbrăcămintea pe care o porți, sau cât de bună este mâncarea pe care o ai, aceste lucruri nu te duc în prezența lui Dumnezeu! Trupul acesta trece, oricât de mult ne îngrijim de el, dar sufletul omului este acela care merge în prezența Dumnezeului celui viu.

Noi ne gândim că totul este în ordine în ce ne privește, dar oare chiar așa stau lucrurile?

Preoții și fariseii (predicatorii) din timpul acela, le spuneau oamenilor: „Totul este în ordine! Tot ce facem noi este bine!” Dar în mijlocul lor era unul care se ridica împotriva tuturor lucrurilor care erau pe dos, Unul care știa că Dumnezeul cel Sfânt nu putea să fie de acord cu acea religie modernă, fără Dumnezeu, în care „eu-l personal” era pe primul plan.

Dumnezeul cerului a rămas Același și astăzi. El nu poate privi cu plăcere la toate strădaniile noastre de a dobândi lucruri mari, decât în cazul în care noi aducem o viața pe deplin sfințită înaintea Lui.

Putem zidi școli și biserici mari, putem să înființăm o organizație mare și prosperă, etc., dar Dumnezeu nu va fi mulțumit decât atunci când sufletul omului se va odihni pe altar, predat pentru lucrarea lui Dumnezeu. Din păcate, astăzi nu se mai poate găsi această predare și jertfire. Voi puteți constata că adunările de rugăciune au devenit foarte slabe. Voi vă rugați numai un moment și aceasta poate o dată sau de două ori în zi.

Noi toți suntem vinovați pentru că națiunea noastră se prăbușește moral.

Billy Graham și Oral Roberts lucrează peste tot, dar dacă nu va veni o sete care să cuprindă inima oamenilor; dacă nu se vor întoarce la Dumnezeul cel viu, la o credință adevărată în El, nu vom reuși decât să ne spargem capetele, cum se spune. Putem merge pe stradă cu pieptul umflat și cu gulerul întors, pretinzând ca oamenii să ne numească „doctor” sau „reverend”; putem să predicăm la cea mai mare denominațiune din țară; putem să ne purtăm în așa fel încât nimeni să nu aibă nici un motiv ca să ne arate cu degetul pentru viața noastră, etc., pentru că

dacă în sufletul nostru nu este aprins focul lui Dumnezeu care să stârnească setea despre care vorbește David în Psalmul 42.1: „*Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!*”, este degeaba!

Când vom trăi și noi un asemenea eveniment?

Comunismul se întărește tot mai mult. Toate coalițiile care se fac, nu-i vor putea opri ascensiunea, deoarece acest lucru este proorocit deja.

Noi trăim în timpul în care Dumnezeu Își cheamă Biserica afară din orice denominațiune.

Femeia văduvă din Sarepta a fost aleasă ca să-l găzduiască profetul lui Dumnezeu. Desigur, ea a fost la fel ca Ilie (deoarece faptele tale arată cine ești), cu toate că era păgână, nu evreică.

În țară era o mare secetă din cauza căldurii puternice.

Eu cred că femeia avea credință, pentru că altfel Dumnezeu n-ar fi chemat-o. Dumnezeu nu l-ar fi trimis niciodată pe profetul Său într-o casă nevrednică. Vedeți? Nu a fost alegerea proorocului, ci a lui Dumnezeu.

Nu femeia l-a chemat pe Ilie în casa ei, ci Dumnezeu l-a trimis!

La începutul secetei, Ilie a stat lângă pârâu, iar corbii îl hrăneau la porunca lui Dumnezeu. Apoi, Dumnezeu l-a trimis la o femeie credincioasă care era de aceeași natură cu Ilie.

Ea era văduvă. Voi știți prin ce greutate mari trece o văduvă. Bărbatul ei murise și acum trebuia să-și crească singură băiatul.

În zilele acelea, oamenii trăiau fiecare din recoltele proprii. În vremea aceea, ei nu se bucurau de condițiile de ocrotire a recoltei pe care le avem noi astăzi.

Deoarece seceta a fost cauzată de răutatea și prăbușirea morală a oamenilor, ei mureau de foame.

Fără îndoială, femeia se ruga într-una lui Dumnezeu, când a constatat că făina și untdelemnul i se împuținează tot mai mult de la o zi la alta. Moartea era deja la ușă. Nu exista nici o posibilitate ca să cumpere ceva, deoarece națiunea întreagă se prăbușea din cauza foametei.

Femeia nu mai avea decât o cană de făină și o lingură de ulei. Da, doar puțin ulei și puțină făină erau între ea și moarte.

Cu siguranță, ea se ruga lui Dumnezeu din toată inima.

Dacă o nenorocire lovește căminul vostru, atunci veți fi puțin mai doritori după Dumnezeu decât în dimineața aceasta când vă merge bine.

Îmi pot închipui cum această femeie văduvă s-a rugat toată noaptea pentru ziua următoare. Ea vedea cum fiul ei, care avea 3-4 ani, devenea tot mai palid. Putea să vadă cum oasele ei ieșeau tot mai mult în relief și se simțea tot mai slăbită. Desigur, această mamă era tot mai îngrijorată văzând situația în care se află, așa că mâinile ei se ridicau zi și noapte spre Dumnezeu.

Mai avea doar un pumn de făină și o lingură de ulei.

Lăsați ca acest mesaj să vă cuprindă ca și cum aceasta ar fi ultima predică pentru voi.

Era ceva ciudat în situația acelei femei, dar uneori Dumnezeu lucrează în felul acesta.

Voi știți că atunci când credem în Dumnezeu, noi ne mărturisim păcatele, îndeplinim poruncile lui Dumnezeu și apoi trebuie să trecem prin diferite situații conform voinței Lui.

Uneori, punem în ordine tot ce era pe dos, facem tot ce știm că este corect, tot ce ne cere Dumnezeu și cu toate acestea vedem că El rămâne liniștit și nu ne răspunde.

Eu sunt sigur că astăzi vorbesc multor oameni care se află în situația aceasta! Eu însumi am trecut de multe ori prin asemenea situații!

Astfel, am cugetat asupra vieții mele și am rostogolit orice piatră din calea mea. Dacă am observat că am făcut ceva pe dos, m-am dus și l-am mărturisit, spunând:

„O, Doamne, voi pune în ordine această problemă!” și apoi mergeam și puneam totul în ordine. După ce făceam acest lucru, mă întorceam din nou spre El și-i spuneam: „Acum Doamne, Tu ești Dumnezeu și știu că îmi vei răspunde pentru că am împlinit tot ce mi-ai poruncit,” dar cu toate acestea, El a rămas totuși liniștit.

Fraților, acesta este momentul în care voi trebuie să fiți siguri că El este Dumnezeu! Să nu vă descurajați, pentru că este important ca în inima voastră să fiți siguri pe Dumnezeu!

Fiți siguri că dacă ați împlinit întocmai tot ceea ce spune El, credința acționează. Credința stă gata și știe că El este aici.

Dacă veți împlini fiecare cerință a Lui, veți crede că El este la lucru. Credința vă va ține tare! Ea nu se clatină, ci este sigură că Dumnezeu îi răsplătește pe cei ce-L caută din toată inima.

Slăvit să fie Numele Lui!

Fie ca această credință să vă pătrundă inima și să nu vă părăsească niciodată!

Dumnezeu cercetează numai credința voastră.

Dacă, după ce v-ați mărturisit păcatele și ați împlinit tot ceea ce vă cere El, Dumnezeu rămâne totuși liniștit, credința va spune: „El este aici!”

Credința vă va da siguranța aceasta, deși voi nu știți nimic din ceea ce se va întâmpla în continuare.

Voi veți ști însă că dacă El este aici, Cuvântul Lui trebuie să se legitimeze ca adevărat! Dacă ați păzit Cuvântul Său, El Se va îngriji cu siguranță să-L împlinească.

Să nu vă îndoiiți, spunând: „Nu am fost vindecat...”

Să nu fiți slabi în credință! Fiți siguri că dacă ați împlinit tot ce v-a cerut El, Dumnezeu este aici!

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, primesc puteri noi și se ridică în sus ca vulturii.

Dacă ați împlinit totul, credința voastră va rezista la proba de putere.

Fiți siguri că Dumnezeu ne cercetează cu plăcere! El vrea să vadă credința voastră. Ați știut aceasta? Dumnezeu vrea să vadă cum reacționați.

Dacă spuneți: „Doamne, eu cred în Tine. Tu ești Mântuitorul meu; eu cred că Tu ești Vindecătorul meu; Tu ești Cel care dai Duhul Sfânt și toate celelalte lucruri de

care am nevoie!” Dacă vă mărturisiți toate păcatele și-I făgăduiți ceva, rugându-L să vă vindece, apoi vedeți că nu face aceasta, vă pierdeți credința. Dacă nu mai credeți este imposibil ca El să împlinească cererea voastră, deoarece Dumnezeu nu poate răspunde decât la cererea credinței.

Nu plecați fără să așteptați ca El să răspundă, pentru că credința adevărată stă pe siguranța că Dumnezeu este prezent! Fiți siguri că El este aici! Dacă veți face aceasta, sunt sigur că dorința voastră va fi împlinită.

Nădăjduiesc că ați înțeles ce v-am spus.

Dacă sunteți siguri pe Dumnezeu, El este aici, în Cuvântul Său. Dar vă va încerca, așa cum a făcut-o întotdeauna.

Să ne gândim la cei trei tineri care au fost aruncați în cuptorul cu foc pentru că nu au vrut să se închine înaintea idolului ridicat de Nebucadnețar. Dumnezeu a pus în inima lor credință, așa că atunci când li s-a spus că vor fi aruncați în cuptorul cu foc, au răspuns:

„Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus.

Iată, Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate.

Și chiar dacă nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului tău de aur pe care l-ai înălțat.” (Daniel 3.16-18).

Ei erau siguri pe Dumnezeu și știau că El este Domnul (IaHVeH); ei știau că El răspunde la rugăciunea cu credință.

Dacă El va face aceasta pentru voi, sau chiar dacă n-o va face, va fi spre binele vostru.

Astfel, cei trei tineri și-au depus mărturia și au mers la moarte. Dar când au fost aruncați în cuptorul cu foc, ei erau siguri pe Dumnezeu; ei știau că chiar dacă El îi va lăsa să ardă, îi poate învia în zilele de pe urmă. Ei erau siguri că Dumnezeu va face totul spre binele lor.

Dacă noi suntem siguri pe Dumnezeu, vom ști că El face toate lucrurile spre binele nostru.

Cei trei tineri au dat o declarație. Ei au fost siguri pe Dumnezeu, de aceea, au intrat în cuptorul cu foc încredințați că El va face totul spre binele lor. Și într-adevăr, Dumnezeu a făcut ca ei să umble prin foc, iar El a fost cu ei.

Prin această încercare, El i-a verificat ca să le vadă reacția.

Împăratul Nebucadnețar i-a întrebat:

„Înadins oare, nu v-ați închinat chipului de aur când au răsunat trâmbițele?”

La care ei au răspuns:

„Noi n-avem ce să-ți răspundem la cele de mai sus.”

„Știți ce spune decretul meu cu privire la cei care nu vor să se închine înaintea chipului meu?”

„Da, noi cunoaștem decretul tău.”

„Decretul meu spune că cuptorul va fi încins de șapte ori mai tare, iar voi veți fi aruncați în el!” a spus împăratul. „Vreți acum să vă închinați?”

„Nu, noi nu vom face aceasta!”

Vedeți cât de tare era credința lor?

Iar Dumnezeu și-a zis: „Vreau să le vad reacția în încercare!”

Apoi împăratul a poruncit:

„Legați-i de mâini și de picioare și aruncați-i în cuptorul de foc!”

Cei trei au fost luați și duși în fața cuptorului încins de șapte ori mai tare ca de obicei.

Și iată că Dumnezeu stătea liniștit și privea scena, dar cei trei tineri erau siguri că El este Dumnezeu. Ei își depuseseră mărturia, punând totul în ordine, apoi au fost aruncați în cuptor. Și iată că El a venit în ultimul moment din cer, pe aripile vântului, aducându-le răcoare și mângâindu-i!

Dumnezeu așteaptă întotdeauna până când credința voastră ajunge într-un moment în care El poate să acționeze.

Priviți-l acum pe Iov, care era învinuit de Satana că ar fi păcătuit în ascuns. Iov știa că nu păcătuisese, știa că el îi mărturisise Domnului totul și că adusese o jertfă ca ardere de tot pentru păcatele lui.

Dar Satana a spus: „Iov este un om bogat, dar lasă-mă să-i iau cămilele, oile, etc., și atunci vei vedea...” La urmă, i-a luat și copiii, adică ceea ce avea mai apropiat de inima sa, dar Iov a rămas statornic, sigur pe Dumnezeu, pentru că știa că în ce-l privește, împlinise toate poruncile Domnului. Da, el s-a cercetat pe sine și a constatat că a împlinit totul.

Astfel, când copiii lui dădeau câte un ospăț, *„Iov chema și sfințea pe fiii săi: se scula dis de dimineață și aducea pentru fiecare din ei câte o ardere de tot. Căci zicea Iov: „Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor.”* (Iov 1.5).

Dacă un om ține la ceea ce a poruncit Dumnezeu, el este sigur pe Dumnezeu, știe că El îi va răspunde la rugăciune. Credința îl cheamă întotdeauna să intre în acțiune!

Dacă ați făcut tot ce este drept, dacă ați mărturisit și ați reșezat totul, să nu vă tulburați dacă vedeți că Dumnezeu rămâne liniștit! El este încă Dumnezeu și așteaptă numai până credința voastră trece examenul. El vrea să vă vadă credința prin faptă.

Dacă de exemplu, sunteți bolnavi și ați fost unși cu untdelemn, făcându-se apoi o rugăciune pentru voi, Dumnezeu așteaptă să vadă dacă credeți cu adevărat că sunteți vindecați. El vrea să vadă reacția voastră prin credință.

Să știți însă, că El nu privește cu plăcere spre voi dacă duminica viitoare mergeți din nou ca să fiți unși la rugăciunea pentru bolnavi, spunând:

„Mă simt așa de rău încât cred că nu am primit vindecarea.” În cazul acesta, voi sunteți necredincioși și deci total necorespunzători ca să veniți în rândul de rugăciune. Voi nu sunteți încă pregătiți pentru aceasta; nu credeți că El este Dumnezeu.

Poate că spuneți: „Frate Branham, eu nu sunt de acord cu tine!”, dar nu uitați că felul cum vă comportați dovedește ce sunteți, pentru că Cuvântul spune că: *„După roadele lor îi veți cunoaște.”* (Matei 7.20).

Astfel, dacă un om spune că este creștin, dar încă bea, fumează, ia parte la jocuri de noroc, povestește bancuri murdare și afirmă că o parte din Biblie nu ar fi corectă, chiar dacă predică Evanghelia, el este un păcătos și nu este încă în ordine.

Dar cine mărturisește în public că Isus este Același Dumnezeu și își pune viața în mâinile Lui spunând: „Doamne, eu sunt lutul, Tu ești Olarul,” acela poate să ceară ce dorește și va primi.

Credința lui va rămâne statornică, nu se va clătina nici chiar dacă prin împrejurările create, va fi aruncat înapoi și încolo. El va ști că El este Dumnezeu și ca atare Își va ține făgăduința, deoarece nu poate să rupă legământul; deoarece El trebuie să rămână la aceasta.

Iov a adus jertfele de ispășire și a făcut tot ceea ce depindea de el, de aceea a știut că are dreptate și că n-a păcătuit în ascuns împotriva Domnului.

Când a ajuns în acea situație grea, el a fost vizitat de câțiva membri ai bisericii și de unii care aparțineau de alte denominațiuni.

Ei i-au spus: „Iov, tu trebuie să recunoști că ai greșit, pentru că altfel n-ai fi fost pedepsit de Dumnezeu!”

Dar Iov le-a răspuns: „Eu am depus mărturia mea și mi-am adus arderile de tot înaintea lui Dumnezeu, de aceea, nu sunt un păcătos!”

El știa pe ce stă, de aceea a fost cu neputință să fie clintit de poziția lui. Ei nu au putut să-l determine să-L nege pe Dumnezeu și jertfele de ardere de tot.

În momentul în care vă îndepărtați de ceea ce ați mărturisit, vă arătați slăbiciunea și necredința față de Dumnezeu.

Dacă Îl rugați pe Dumnezeu ceva, iar apoi vă îndoiiți, prin aceasta dovediți că sunteți doar niște îndoielnici, nu credincioși. Iov a rămas statornic pe temelia Cuvântului lui Dumnezeu, pe Hristos, pe Stânca nemișcată cum spune poetul.

Chiar și iubita lui soție, s-a întors împotriva lui când sănătatea l-a părăsit și trupul i s-a umplut de bubele pe care le scărpină cu un ciob, blestemând ziua în care s-a născut.

Ea i-a zis: *„Tu rămâi neclintit în neprihănirea ta! Blastămă pe Dumnezeu, și mori!”*

(Iov 2.9), dar el i-a răspuns:

„Vorbești ca o femeie nebună! Ce! Primim de la Dumnezeu binele, și nu primim și răul?” (v. 10).

Iov era sigur că Dumnezeu este de partea lui și că ascultă toate cererile lui. Da, Dumnezeu a încercat credința lui, a verificat-o și El o va verifica și pe a mea și pe a noastră.

Dacă noi am împlinit ceea ce ne cere Dumnezeu, și anume: *„Pocățiți-vă și fiecare din voi, să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor”* (Fapte 2.38), avem dreptul să intrăm la făgăduința Lui care spune: *„apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* (v.39).

O altă făgăduința a Lui este în Iacov 5.14:

„Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii Bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.

Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoșa; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.

Mărturisiți-vă unii altora păcatele, și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați.”

Dacă ați împlinit cerința lui Dumnezeu, atunci:

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.” (Marcu 16.16-18).

Aceasta este totul: să fiți siguri pe Dumnezeu. Să credeți din toată inima voastră Cuvântul lui Dumnezeu!

Așa a fost Iov.

Nevasta lui spunea: *„Tu rămâi neclintit în neprihănirea ta! Blastămă pe Dumnezeu, și mori!”* (Iov 2.9).

Satana vine întotdeauna așa:

„O, tu nu ești mai bine decât înainte de a se face rugăciunea pentru tine! Predicatorul și așa nu este în ordine!”

Dar frate, aici nu este vorba de predicator, ci de credința voastră în Dumnezeu cel viu, care vă poate elibera.

Nu se pune problema ce este predicatorul, ci ce este Dumnezeu, pentru că nu predicatorul a dat făgăduința, ci Dumnezeu și voi trebuie să credeți că El este aici.

Fiți siguri că Dumnezeu este în Cuvântul Său!

Iov a răspuns soției: *„Tu vorbești ca o femeie nebună. Domnul a dat, Domnul a luat; binecuvântat să fie Numele Domnului.”* (Iov 1.21).

El era sigur că Dumnezeu este acolo, iar când a rostit acele cuvinte, cerul a început să răsunе de tunete și să lucească de fulgere. Dumnezeu fusese chemat să acționeze!

El Se prezintă chiar dacă după ce v-ați rugat trece un timp mai îndelungat. Așa lucrează Dumnezeu.

El stă și privește America aceasta fățarnică, ce crede că ajunge în Rai pentru că merge la biserică, dar în realitate ea merge spre Iad. Eu nu am nimic împotriva nimănui, dar păcatul supără pe oricine stă de partea lui Dumnezeu.

Eu nu sunt supărat pe națiunea aceasta, nu mă supăr pe oameni, ci sunt supărat pe Diavolul care pricinuieste aceste lucruri rele și care i-a orbit pe oameni prin ele. Acești păstori și predicatori orbi, îl lasă pe Diavolul să-i amăgească pe oameni cu o oarecare teologie făcută de oameni.

Voi trebuie să vă nașteți din nou! Dumnezeu este credincios Cuvântului Său, de aceea, voi trebuie să priviți la El și nu la oameni!

Fiți siguri că Dumnezeu vă cercetează! Necazul este că oamenii de astăzi au doar o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu.

Femeia văduvă din Sarepta, știa însă că El este Dumnezeu. Făina și untdelemnul din casa ei se împutăneau tot mai mult; situația ei și a fiului ei devenea tot mai grea, dar Cel care îngăduise aceste lucruri era Dumnezeu.

El vă iubește, dar vă încearcă credința ca să vadă cum procedați.

Dacă sunteți bolnavi, lăsați să se facă rugăciune pentru voi și primiți ungerea. Dacă starea voastră devine tot mai rea, înseamnă că Dumnezeu a spus:

„Satano, du-te și încearcă-l! Eu știu că el crede Cuvintele Mele!”

Iar tu spui: „Lăudat să fie Dumnezeu! Totul este în ordine!”

Da, Dumnezeu spune: „Satană, încearcă-l, pentru că Eu știu că acest om a luat în considerare Cuvântul Meu!”

Va putea spune oare Dumnezeu și despre voi ceea ce a spus despre Iov?

„Iată, ți-l dau pe mână; numai cruță-i viața, pentru că știu că Mă iubește, deoarece Mi-a adus arderi de tot și a împlinit toate poruncile Mele. El crede Cuvântul Meu, de aceea, dacă vrei, poți să-l rostogolești și prin cărbuni aprinși.”

Și Satana s-a dus și i-a luat totul, dar după zilele de încercare, Dumnezeu i le-a dat înapoi dublu.

Desigur, El va face aceasta și pentru voi. El cercetează inima și credința fiecăruia, ca să vadă dacă credem cu adevărat că El este Dumnezeu.

Fără îndoială, femeia văduvă a putut spune: „M-am rugat și iarăși m-am rugat....eu știu că sunt o păgână nevrednică.”

Domnul Isus a vorbit despre ea și a zis:

„Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când a fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani și șase luni, și când a venit o foamete mare peste toată țara, erau multe văduve în Israel;

și totuși Ilie n-a fost trimis la nici una din ele, afară de văduva din Sarepta Sidonului.” (Luca 4. 25-26).

Da, proorocul a fost trimis la una singură și aceea era dintre neamuri. Când s-a văzut în fața ultimei turte, femeia știa că moartea este gata să intre în casa ei. Mai era câte o bucățică mică pentru fiecare dintre ei doi, apoi urmau să moară.

Eu pot s-o văd cum s-a rugat toată noaptea. Căldura mare uscăse totul. Pământul era plin de crăpături, iar oamenii umblau flămânzi pe străzi.

Ea se plimba îngrijorată prin cameră, deoarece își vedea copilașul dormind cu picioarele ieșite de sub pătură. Îl privea pe el, apoi își privea mâinile slăbite și-și spunea: „Știi că El este Dumnezeu. Eu am mărturisit și am făcut tot ce mi-a cerut, iar acum Îl rog să se îndure de viața noastră spre slava Lui.”

Dumnezeu a văzut-o în tot ce a făcut. Poate că în același timp, alte femei au ieșit în oraș la dans, îmbrăcate frumos ca să placă bărbaților; poate că aveau o vizionare la televizor și își petreceau timpul în distracții.

Dar această femeie văduvă era singură cu Dumnezeu.

Curând s-au ivit zorii zilei și copilul a început să plângă de foame.

„O, ce pot face cu acest pumn de făină?” se gândea ea.

Voi știți că făina este un simbol spre Hristos. El a fost Jertfa de mâncare. Grâul pentru jertfa de mâncare trebuia să fie măcinat fin, într-o moară specială care scotea floarea făinii.

Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Fiecare credincios care crede, își odihnește sufletul pe aceasta.

Voi puteți să vă țineți cu toții de religia voastră veche și formală, dar eu cred că Isus Hristos este și astăzi același.

Aceasta este poziția mea într-o lume plină de necredincioși.

Moara macină în același fel fiecare bob de grâu, pentru că El este Același Dumnezeu. Da, El este și în dimineața aceasta la fel ca atunci și va fi așa întotdeauna.

Aceasta este însemnătatea jertfei de mâncare.

Uleiul este simbolul Duhului Sfânt. Acesta este motivul pentru care noi îi ungem pe bolnavi cu untdelemn.

Ce este aceasta?

În Ioan 4.23 este scris: „...îchinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și adevăr.” Isus Hristos este adevărul. El a fost Jertfa de mâncare. Uleiul este Duhul.

Deci, dacă Duhul se unește cu Adevărul, rezultă Viața.

Dacă puneți împreună făina cu untdelemnul, rezultă o turtă.

Dacă Cuvântul lui Dumnezeu, care este o hrană spirituală amestecat cu Duhul, este predicat în simplitate, dar prin puterea Duhului, spunându-se că *„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci,”* va rezulta Viața veșnică.

Chiar dacă aveți numai un pumn de făină și doar o lingură de ulei, aceasta este hrana adevărată prin care se face pregătirea pentru jertfirea de sine.

Dacă predicați Cuvântul amestecat cu Duhul, aceasta este o Jertfă prin care tăgăduiți orice boală, orice durere și tot ceea ce este contrar Cuvântului.

Medicul poate să vă spună orice lucru îngrijorător, voi să nu vă mai temeți însă, pentru că Dumnezeu v-a spus că sunteți în ordine.

Deci femeia a luat făina și a amestecat-o cu untdelemnul. Apoi a auzit o Voce: *„Du-te afară și strânge lemne...”*

Ea i-a spus lui Ilie: *„Și iată, strâng două bucăți de lemne...”* (1 Împărați 17.12).

Două lemne formează o cruce. Ea avea făina și untdelemnul, iar acum era chemată să acționeze. *„Apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am...”*

Oricât de puțină făină și ulei ați avea, voi sunteți chemați chiar acum să aduceți o jertfă de sine.

Femeia a continuat: *„...vom mânca, și apoi vom muri.”*

În vechime, nu exista altă modalitate de a face foc, decât prin punerea lemnelor unul peste celălalt și să le aprinzi la mijloc.

Indienii fac și astăzi așa. De multe ori am petrecut și eu noaptea întreagă lângă un asemenea foc.

Cele două lemne formau o cruce.

În timp ce femeia făcea acest lucru, o Voce i-a spus lui Ilie:

„Scoală-te și du-te la Sarepta, care ține de Sidon, și rămâi acolo. Iată că am poruncit acolo unei văduve să te hrănească.” (v. 9).

Amândoi au fost ascultători, de aceea, trebuia să se întâmple ceva neobișnuit...

Dacă un predicator vorbește Cuvântul și cel care-l ascultă crede și procedează cum spune El, atunci trebuie să se întâmple ceva. Dacă sunteți păcătoși, trebuie să fiți salvați; dacă sunteți bolnavi, trebuie să fiți vindecați!

Dumnezeu ne-a făgăduit aceasta, dacă ne încredem în El, și pentru că este Dumnezeu, El își ține Cuvântul. Amin.

Porunca Domnului era: *„D-te în Sarepta, căci i-am poruncit unei văduve să te hrănească!”*

Profetul a primit o viziune. El nu știa unde merge, dar aceasta nu avea nici o importanță. El era pur și simplu ascultător.

La fel era femeia - ea nu știa unde sunt lemnele, dar undeva erau două lemne.

Ea a ieșit pe poarta cetății și a început să privească în jur. Oh, era atât de cald! În oraș se auzeau strigăte. Bande de tâlhari intrau prin case și luau pâinea și vinul de la oameni.

Femeia a privit în jur până a găsit o parte a crucii (jertfirea de sine), apoi a găsit-o și a ridicat-o și pe cealaltă.

Oh, cât de tristă era clipa aceea! Moartea era pe pragul ușii. Ea și fiul ei nu mai aveau decât foarte puțină hrană. Doar o turtă și totul se termina.

Când a ridicat al doilea lemn și voia să se întoarcă acasă, femeia a auzit o voce puternică care-i spunea:

„Du-te și adu-mi, te rog, puțină apă într-un vas, ca să beau.” (v. 10).

Ea se îndrepta spre casă cu cele două lemne în brațe. Făina și untdelemnul erau pregătite și amestecate.

Cuvântul și Duhul trebuie să fie întotdeauna împreună. Dacă puneți aceasta la cruce, ca o jertfă de sine, înseamnă că tăgăduiți orice lucru care se pune împotriva a ceea ce ați cerut prin rugăciune.

Așa este bine.

După ce a amestecat făina cu uleiul, femeia a adus lemnele.

Atunci o voce i-a zis: „*Du-te și adu-mi, te rog, puțină apă într-un vas, ca să beau.*”

Femeia a privit spre locul de unde venea vocea și a văzut un bărbat cu obrații trași și cu barbă, care stătea și o privea. Era îmbrăcat în piei de oaie și avea înfățișarea unui bătrân domn.

Privindu-l, ea s-a gândit: „Îmi voi împărți apa cu el...”

Apa vieții. Sunteți voi de acord să dați fiecăruia din apa vieții?

„Așteaptă puțin, domnule!”, a strigat femeia, după care a plecat să-i aducă apă, purtând în brațe cele două bucăți de lemne.

Atunci bărbatul a strigat încă o dată:

„*Adu-mi, te rog, și o bucată de pâine în mâna ta.*” (v. 11).

Pâinea vieții și apa vieții.

Ilie cerea pâinea și apa necesară acestei vieți, fără de care ar fi murit și femeia și el.

„*Adu-mi din pâinea și din apa ta.*”

Ce învățăm noi de aici? Cuvântul ne spune:

„*Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.*” (Matei 6.33).

„*Adu-mi din pâinea și din apa ta!*”

Eu pot s-o aud pe femeie spunând:

„Scumpul meu domn, tu ești deosebit de toți ceilalți bărbați pe care i-am văzut vreodată. Când te-am auzit vorbind, mi-am dat seama cât ești de sigur pe tot ceea ce spui! Dar vezi, eu nu mai am decât un pumn de făină și o lingură de ulei, pe care le-am amestecat ca să coc o turtă pe aceste două bucăți de lemne. Vom mânca-o eu și fiul meu, apoi va trebui să murim de foame. Mai mult nu am!”

Fraților, puneți-L întotdeauna pe Domnul pe primul plan! Indiferent ce spune

cineva, câte dovezi există împotriva, sau cât de critică este situația în care vă aflați, puneți-L pe Dumnezeu și Cuvântul Său pe primul loc!

Dacă medicul îmi spune că nu am nici o șansă să mă fac bine, eu pun Cuvântul lui Dumnezeu pe primul loc!

Cineva spune: „Eu sunt prea păcătos...”. „O, eu sunt o femeie stricată...” „Eu sunt unul care joacă jocuri de noroc!” „Eu sunt un bețiv.” Puneți-L pe Dumnezeu pe primul loc!

Domnul spune în Isaia 1.8: *„Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul: de vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.”*

Dumnezeu este pe primul loc.

Și Ilie i-a spus femeii: *„...pregătește-mi mie cu untdelemnul și făina aceea o mică turtă, și adu-mi-o...”* (v. 13).

Sunteți de acord să puneți totul în mâinile lui Dumnezeu? Îi dați Lui viața voastră și tot ce aveți?

Eu am cincizeci de ani și mă întreb: „Ești de acord tu, William Branham să depui totul înaintea Domnului?”

Domnul vă întreabă și pe voi: „Sunteți de acord să-Mi dați Mie viața voastră?”

Sunteți pregătiți? Puteți face aceasta?

Voi, cei care sunteți bolnavi, puteți să vă încredeți în Mine? Sunteți de acord să Mă puneți pe Mine pe primul loc?

„Dă-mi să mănânc din pâinea ta, și dă-mi să beau din apa ta!”

Dumnezeu îi vorbise mai dinainte femeii, iar bărbatul din fața ei știa și el despre ce vorbește. Dumnezeu îi cunoaște pe ai Săi!

Cuvântul spune: *„Oile Mele ascultă glasul Meu...”* (Ioan 10.27). Eu știu dacă un lucru este conform Scripturii; dacă este corect sau nu.

Ele (oile) *„nu merg deloc după un străin.”* (v. 5).

Femeia s-a întors ascultătoare. (Asta trebuie să faceți și voi). În timp ce asculta ce spunea profetul, a venit din cer vocea ca de tunet, deoarece glasul profetului era ca un tunet. Era vocea pe care orice păcătos dorește s-o audă: „Așa vorbește Domnul!” Oh, cât de mult dorim și noi să auzim aceasta!

De multe ori când intram într-un oraș oamenii veneau la mine și-mi spuneau: „Vino la noi, copilul meu, fiica mea, etc., este bolnav... Spune numai un cuvânt...”

Dar cum aș putea spune eu un cuvânt, înainte ca El să fie în gura mea?

Oamenii doresc să audă: „Așa vorbește Domnul!”

La femeia văduvă acest „Așa vorbește Domnul” a venit la poarta cetății, iar când L-a auzit, toată îngrijorarea ei a dispărut:

„Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina, până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului.” (v. 14).

O, ce mângâiere! Ea a copt turta, și a dat-o profetului, după care a mai copt una pentru ea și fiul ei.

Ei au mâncat și au avut toate cele necesare câtă vreme a ținut seceta.

De unde a venit această binecuvântare?

Cum a putut să le ajungă făina și uleiul? Explicați-mi aceasta științific. În fiecare dimineață ea golea vasul și ulciorul, dar a doua zi erau din nou pline. De unde venea făina și uleiul?

Credeți-L pe Dumnezeu pe Cuvânt! Fiți siguri că El este Dumnezeu! El este Creatorul.

Poate v-ați pierdut sănătatea, dar fiți siguri pe Dumnezeu!

Zilele voastre nu vor mai fi înnourate dacă Îl credeți pe Dumnezeu pe Cuvântul Său!

Când am fost în Germania, am văzut un tablou la care mă gândesc mereu. El a fost pictat de un pictor german, care l-a intitulat: „Țara de nori.”

Privind de departe, pare un peisaj foarte învolburat, cu nori care intră unul în celălalt. Dar când te apropii totul se schimbă. Atunci vezi aripile îngerilor care se ating unele de altele, în timp ce cântă „Aleluia Domnului”.

Așa sunt câteodată întristările. Dacă priviți mai departe, totul pare înnoirat și întunecos, dar luați-L pe Dumnezeu pe Cuvântul Său! Fiți siguri că El este Dumnezeu și veniți mai aproape! Dacă veți face aceasta, veți vedea cum se ating aripile îngerilor care vă ocrotesc.

Așa cum i-a cerut odinioară lui Avraam, totul, așa i-a cerut și femeii (Dumnezeu).

„Pune-l pe altarul de jertfă!”

În dimineața aceasta, El vă cheamă și pe voi: „Lăsați-vă de căile voastre, de necredința voastră și primiți Cuvântul și Duhul Lui! Lăsați totul în urma voastră, dar amestecați Cuvântul și Duhul pe altarul Lui, ca o jertfă de sine.”

Dacă veți face aceasta, veți constata că Dumnezeu Se va legitima.

Eu sunt atât de sigur că El va face aceasta, pe cât sunt de sigur că în dimineața aceasta mă aflu la acest amvon.

Gândiți-vă la acest lucru pentru că ne vom ruga imediat.

Doriți ceva în dimineața aceasta? Aveți în dimineața aceasta vreo nevoie pe care nu puteți s-o rezolvați singuri? Aveți atât de puțini bani încât nu vă puteți plăti datoria? Aveți nevoie de încălțăminte noi pentru copiii voștri și nu aveți bani ca să le cumpărați? Este oala din casa voastră goală și ulciorul aproape uscat? Nu aveți hrană pentru vite?

Gândiți-vă că El a făcut o făgăduință.

Sunteți bolnavi? Medicul spune că este nevoie de o operație, iar voi nu aveți bani ca să plătiți? Sunteți în necaz? Aveți un necaz mare?

Știți voi că Dumnezeu vă cheamă astăzi, când sunteți pierduți?

O, voi ați căzut, v-ați despărțit de Dumnezeu deși aparțineți de o biserică. Voi știți că sunteți în ordine. Cugetul vă spune că nu sunteți conform Cuvântului, că nu stați bine!

O, nu lăsați ca aceste cuvinte să cadă între spini, sau pe stâncă, ci faceți Domnul ca ele să cadă pe pământul bun și roditor.

Dacă sunteți bolnavi și medicul vă spune că nu vă veți mai face bine, promiteți-I lui Dumnezeu că-L veți sluji în toate zilele vieții voastre! Dacă sunteți siguri că El este Dumnezeu, atunci haideți și împliniți cerințele Lui!

Dacă sunteți în necaz, v-ați ridicat mâinile spre El? I-ați mărturisit Lui situația în care vă aflați?

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Haideți să ne rugăm:

O, Doamne, pe cât sunt de sigur că în dimineața aceasta mă aflu la amvon, știu că nici o mână nu se ridică fără ca Tu să-o vezi, pentru că ești Dumnezeu.

Tu ai spus: „Nu se vând oare două vrăbii cu un dinar?” O, Tată, noi suntem cu mult mai de preț decât acele vrăbii, de aceea, privești cu atât mai mult spre noi, ființele muritoare pentru care S-a jertfit Hristos? Cu cât mai mult vezi Tu mâinile noastre ridicate, decât pe o vrăbie care ar putea cădea în zbor în dimineața aceasta?

Astăzi nu se primește nici măcar un ban pentru o vrăbie, deoarece nimeni nu le dorește. Cu toate acestea însă, Tu cunoști fiecare pană de pe trupul lor și cunoști fiecare fir de păr din capul nostru.

O, Doamne, răspunde la rugăciunile noastre! Ajută-ne să primim încredințarea deplină că Tu ești Dumnezeu și că Duhul Tău este lucrător.

Fă ca toată religia modernă cu formele ei, să cadă jos! Ei spun: „Noi aparținem de biserica Cutare...” O, Dumnezeule, fă ca toate aceste lucruri să piară, să fie luate din gândirea omenească!

Fă ca în acest moment, ochii lor să fie deschiși pentru viața veșnică. Atunci în ei se va naște dorința de a afla cine este Dumnezeu. Atunci vor fi siguri că Tu ești aici și că Îți ții Cuvântul!

Fie ca păcătoșii să se pocăiască cât mai curând și să se pregătească pentru botezul în Numele Domnului Isus Hristos, deoarece Tu ai făgăduit că dacă vor face aceasta, le vei da Duhul Sfânt și Tu Îți ții făgăduința.

Acolo este cineva care a căzut, dar acum el este sigur că Tu ești Dumnezeu.

Fă ca cei care au plecat, să se întoarcă astăzi la Tine, pentru că Tu ai spus: „*De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada, și de vor fi roșii ca purpura se vor face albe la lâna.*” (Isaia 1.18).

Dacă printre noi sunt bolnavi, ajută-i să înțeleagă că Tu ești Dumnezeu și că Îți ții Cuvântul. Dă-le putere să vină singuri ca să fie unși cu ulei, și apoi, să poată mărturisi prin Duhul care este în ei, că sunt de acord cu Cuvântul, Pâinea vieții care a fost dată.

Hristos S-a dat pe Sine pentru toți oamenii din Vechiul și Noul Testament, ca să arate că El este Același ieri, azi și în veci.

Ajută-i să pună împreună Cuvântul cu Duhul pe care L-au primit, să se ridice și apoi să vină la altar și să spună: „Doamne, aceasta este tot ce am și o pun la picioarele Tale!”

O, cât de minunat vei înmulți Tu aceasta! Cu câtă dragoste se ridică laHVeH atunci când este chemat la acțiune!

El spune: „Acolo sunt copiii Mei care Mă ascultă, iar Eu am să-i trec printr-o încercare! Da, ei vor aduce dovada că Mă iubesc și cred în Mine. Ei sunt siguri că îi voi ajuta, deoarece este scris: „*Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.*” (Evrei 11.6).

Doamne, ascultă rugăciunea noastră pentru că punem totul la picioarele Tale.

Acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea ca cei care au nevoie de ceva, să se ridice. Dacă sunteți de acord că El este Dumnezeu; dacă credeți El Își va împlini făgăduința dată și că va aduce vindecarea și salvarea voastră, ridicați-vă, vă rog.

Aș vrea să se ridice și cei care se roagă pentru alții. Dacă sunteți siguri pe Dumnezeu lăsați să se cunoască în Biserică toate cazurile voastre. Faceți aceasta ridicându-vă în picioare.

Păcatul este necredința. Nu este important să fii membrul unei biserici denominaționale! Eu vă avertizez despre păcat, despre necredință! Aduceți-vă pe voi înșivă ca o jertfă plăcută lui Dumnezeu! Trebuie să fiți gata să jertfiți totul

pentru El.

Haideți la cruce și jertfiți toată necredința voastră! Predați-l Lui totul și recunoașteți că este aici. Fiți siguri că El vă va răspunde.

Ridicați-vă mâinile!

Doamne, Tu ești Dumnezeu. Oamenii aceștia stau aici și au făina și uleiul amestecate, și doresc să le aducă la cruce, pentru ca focul lui Dumnezeu să cadă în inimile lor și să mistuie jertfa....Tu vei veni jos într-un car de foc. Da, Tu vei mișca cerul și pământul ca să-i răsplătești, întrucât stau aici cu mâinile ridicate, mărturisindu-și credința în Tine, mărturisind că se pun pe ei înșiși pe altar, împreună cu cauzele lor.

O, Doamne, Dumnezeul cerului și al pământului, desigur, Tu vei face dreptate, Tu, Cel care ești Judecător în cer și pe pământ vei face să domnească dreptatea Ta.

Tu cunoști inimile acestor oameni.

O, Doamne Dumnezeule, mi-am ridicat și eu mâinile împreună cu ei, pentru că știu că Tu ești aici. Eu Te-am văzut stând aici în Stâlpul de Foc, și cercetând inimile oamenilor. Tu nu ai greșit niciodată!

O, Doamne, Tu mi-ai îngăduit aceasta, acolo lângă râu, când ai început să-mi arați aceste lucruri.

Tu m-ai ocrotit peste tot... Eu sunt sigur că Tu ești Dumnezeu, de aceea mă aduc pe mine însumi ca jertfă alături de acești oameni și pun înaintea Ta tot ce am!

Doamne, eu voi pleca din nou în jurul lumii, de aceea Te rog să mă ajuți.

Dacă cumva, m-am îndoit vreodată de Tine, iartă-mi acest păcat, iartă-mă pentru necredința mea! Eu știu că Tu ești aici și că-i răsplătești pe cei ce Te caută! Totodată eu mărturisesc și păcatele poporul meu, slăbiciunile și îndoielile lui. Da, eu mărturisesc păcatele lor, Doamne, în timp ce stau aici cu mâinile ridicate spre Tine!

Trimite peste noi Duhul Tău cu pacea Ta sfântă! Tu ești Dumnezeu și eu știu că ești aici ca să ne primești, ca să ne iei pe brațele Tale și să ne dai, nouă, celor mântuiți, tot ceea ce am pierdut.

Dacă este vorba de sănătatea noastră, îngăduie să fim restabiliți pe deplin.

Dacă este vorba de sufletul nostru, îngăduie să înflorească și să strălucească umplut cu Duhul Sfânt, în prezența lui Dumnezeu.

Dacă mai este necredința, îngăduie ca locul ei să fie luat de credința, Doamne, astfel încât să putem muta munții!

Îngăduie aceasta, Doamne!

Noi credem că Tu lucrezi în mijlocul nostru. Fă ca Duhul Sfânt să-i străpungă pe toți cei prezenți în locul acesta. El este deasupra oamenilor și lucrează în inimile lor, ca să-L poată primi pe Dumnezeul cel viu.

Tată, noi Te rugăm aceasta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Credința mea privește spre Tine,

Care pe cruce ai murit,

Domnul meu și Dumnezeu meu.

Acum dăruiește-mi harul Tău,

la de la mine toată vina

Și lasă-mă Isuse al meu

Să fiu al Tău pe veci!

Sunteți cu adevărat de această părere? Ridicați-vă mâinile și spuneți: „Sunt gata să primesc totul de la Tine!”

Dacă trebuie să trec prin suferință,

Atunci ajută-mă să privesc la Tine,

Care ai suferit pentru mine.

Și dacă Tu îmi dai bucurii,

Nimic să nu mă despartă de Tine,

Să merg la brațul Tău, în țara Ta.

Acest mesaj este adevărul! Dacă ați putea să stați smeriți și să credeți că veți primi ceea ce ați cerut, așa va fi.

Nu permiteți nimănui să vă abată de pe celea cea dreaptă!

Rămâneți statornici! Oricât aș predica eu sau altcineva, vă va fi de folos numai atunci când Îl veți primi pe El și făgăduințele Lui ca proprietate a voastră.

Dacă credeți din toată inima și doriți ceea ce cereți, veți primi!

Dacă v-ați mărturisit păcatele, Dumnezeu v-a iertat! Să nu aveți nici o îndoială!

Dacă ați fost căzuți, Dumnezeu v-a ridicat din nou în dimineața aceasta.

Dacă aveți nevoie de Duhul Sfânt, lăsați-vă botezați în Numele Domnului Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre. Așa spune Cuvântul lui Dumnezeu și El nu-Și va schimba niciodată Cuvântul în favoarea unei denominațiuni.

Noi trebuie să-L primim așa cum este scris! Noi trebuie să împlinim porunca Lui, nu părerile unei organizații!

Da, noi trebuie să facem ceea ce cere El, deoarece este scris:

„Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoșa: și dacă a făcut păcate îi vor fi iertate.” (Iacov 5.15).

Acum, dacă sunteți bolnavi, eu m-am rugat rugăciunea credinței pentru voi, iar voi v-ați rugat împreună cu mine și ați crezut în inimile voastre.

Primiți vindecarea și stați tari pe această făgăduință! Nimic n-o va putea fura nici chiar dacă s-ar părea că încă mai sunteți bolnavi!

Este la fel ca în tabloul acela care privit de aproape reprezintă acele aripi de îngeri. Da, este Dumnezeu care vi se face cunoscut în felul acesta prin binecuvântări. Dacă vi se pare că cerul este puțin mai înnourat, veniți puțin mai aproape și priviți încă o dată, căci atunci Îl veți vedea pe Dumnezeu lângă voi. El este prezent ca să-Și îplinească Cuvântul.

Acum, ne vom pleca din nou capetele, iar fratele Neville, păstorul nostru, va

Înceia serviciul...

- Amin -